

منهای فوتبال

گزارش فیلاز سهمیه‌های ایران

اتحادیه جهانی کشتی در گزارشی به سهمیه‌های کسب شده در کشتی آزاد و سهمیه‌های باقی‌مانده پرداخته است. بر اساس این گزارش، تاکنون نیمی از سهمیه‌های اوزان شش‌گانه کشتی آزاد برای المپیک ۲۰۲۰ توکیو کسب شده و تلاش کشتی‌گیران برای کسب نیمی دیگر از این سهمیه‌ها ادامه خواهد داشت. رضاطری، حسن یزدانی و یدان... محبی کشتی‌گیران کشورمان در اوزان ۵۷، ۸۶ و ۱۲۵ کیلوگرم هستند که توانسته‌اند سهمیه‌های المپیک را در رقابت‌های جهانی نورسلطان قزاقستان به دست آورند و نمایندگان کشورمان نیز باید برای کسب سهمیه در اوزان ۶۵، ۷۴ و ۹۷ کیلوگرم در دو رقابت‌گزینه‌ی قاره آسیا و گزینه‌ی جهانی که سال آینده در کشورهای قرقیزستان و بلغارستان برگزار می‌شود، تلاش کنند. اتحادیه جهانی کشتی رقابت‌های جهانی ۲۰۱۹ قزاقستان و دو مرحله رقابت‌گزینه‌ی به صورت قاره‌ای و جهانی را به عنوان مراحل کسب سهمیه المپیک تعیین کرده بود که تاکنون مسابقات جهانی ۲۰۱۹ و رقابت‌های گزینه‌ی در قاره آمریکا برگزار شده و رقابت‌های گزینه‌ی قاره‌های اروپا، آسیا، آفریقا-اقیانوسیه و سطح جهانی به دلیل شیوع ویروس کرونا با یک سال تعویق به میزبانی همان کشورها در همان تاریخ‌ها برگزار می‌شود. در هر رقابت (چهار مسابقه باقی‌مانده) دو کشتی‌گیر راه یافته به دیدار فینال سهمیه المپیک ۲۰۲۱ توکیو را به دست می‌آورند. کشتی روسیه با کسب چهار مدال طلا و یک مدال برنز در رقابت‌های جهانی نورسلطان قزاقستان پنج سهمیه المپیک را کسب کرده است و باید برای کسب سهمیه وزن ۱۲۵ کیلوگرم در رقابت‌های گزینه‌ی تلاش کند. کشتی آمریکا سه سهمیه در رقابت‌های جهانی ۲۰۱۹ قزاقستان به دست آورده و در رقابت‌های گزینه‌ی قاره آمریکا نیز صاحب دو سهمیه شد که مجموع سهمیه‌های المپیک این کشور به عدد پنج رسید. قزاقستان نیز در رقابت‌های جهانی که به میزبانی این کشور در سال ۲۰۱۹ انجام شد چهار سهمیه به دست آورده و کشتی‌گیران این کشور برای کسب دو سهمیه دیگر باید تلاش کنند. کشورهای ایران، کوبا و هند نیز در حال حاضر سه سهمیه بدست آورده‌اند.

سمت تشریفاتی برای آیان

خانم اورسلا پاپاندر تا سرپرست فدراسیون جهانی وزنه‌برداری پیامی را خطاب به وزنه‌برداران، مربیان و فدراسیون‌های ملی عضو ارسال کرد. پاپاندر نادر مهم‌ترین بخش‌های پیام خود عنوان کرده است: «می‌دانم ورزشکاران با چالش روبرو شده‌اند و امیدوارم بتوانند تمرینات و فعالیت خود را ادامه دهند اما مهم‌تر از همه این است که بتوانند سلامتی خود را حفظ کنند.» او همچنین از سمت تشریفاتی آیان در فدراسیون بین‌المللی وزنه‌برداری خبر داد: «همانطور که می‌دانید تماشای آیان از سمت خود استعفا داده است و او ۴۴ سال یعنی بیش از نیمی از عمر خود را برای موفقیت وزنه‌برداری گذاشته است. وظیفه ما است از خدمات او سپاسگزاری کنیم از این رو عنوان سفیر افتخاری وزنه‌برداری به او داده شده است.» او همچنین قرار است تا انتخابات رئیس موقت بماند: «هیات اجرایی تصمیم گرفت تا برگزاری انتخابات بعدی فدراسیون جهانی، من به عنوان رییس موقت کارم را ادامه دهم. همچنین هیات اجرایی فیل‌اندرز راد دبیر خانه مستقر در لوزان سوئیس به عنوان معاون مدیر کل منصوب کرد.» طبق اعلام پاپاندر تا سیاست مبارزه با دوپینگ ادامه دارد: «سیاست مبارزه با دوپینگ از سال ۲۰۱۷ آغاز شد و ما نیز همچنان از آن حمایت می‌کنیم. هیات اجرایی تصمیم گرفت فدراسیون جهانی کم‌ترین دخالت را پروسه دوپینگ‌ها داشته باشد از این رو توافقنامه‌ای با دادگاه مبارزه با دوپینگ و ورزشی امضا کردیم و پرونده‌های دوپینگ ابتدا به این دادگاه می‌رود و پس از تفویض اختیار از طرف دادگاه، تصمیم‌گیری می‌کنیم. لطفا همه مراقب خود باشید تا از ویروس در امان بمانید. ورزشکاران لطفا تصمیمات هوشمندانه‌ای بگیرید و بدانند ما به آنها احتیاج داریم و بدون ورزشکاران سالم، پاک و قوی هیچ ورزشی وجود نخواهد داشت.»

پدر آرات؛ فداکار یا متهم؟

دوربین‌ات را خاموش کن!

سال‌ها قبل کارگردان بزرگی به نام پیترویر، در یکی از بهترین فیلم‌هایش، تصویر مردی را با بازی «جیم کری» روبه‌روی دوربین بود که همه زندگی‌اش، بخشی از یک پروژه بزرگ جهانی به شمار می‌رفت و تک‌تک اتفاقاتش، عمرش، روبه‌روی دوربین‌های پخش زنده قرار داشتند. وقتی «نمایش ترومن» ساخته شد، خیلی‌ها تصور می‌کردند چنین ایده‌ای اوج فانتزی‌های ذهنی یک کارگردان سینماست اما حالا اگر فقط برای چند دقیقه به زندگی «آرات حسینی» نگاه کنید، متوجه شباهت بزرگی بین او و شخصیت نقش اول آن فیلم می‌شوید. چرا که زندگی آرات هم از همان ابتدا، روبه‌روی دوربین‌ها رقم خورده است.

آریا رهنورد

از یک گزارش ساده در رسانه‌های انگلیسی تا کامنت یکی از بهترین بازیکن‌های تاریخ فوتبال برای آرات حسینی، سال‌های پرماجرایی برای این پسر بچه سپری شده است. او وقتی فقط دو سال داشت، مورد توجه یک خبرنگار خارجی قرار گرفت و شاید همان گزارش

سوژه روز

درباره نهادی که تصور می‌کند الگوی مناسبی برای فوتبال ایران است

فدراسیون فوتبال؛ درس عبرت!

آریاطاری

باشنیدن خبر تشکیل یک کارگروه برای نظارت بر قراردادهای لیگ برتر، سخت می‌توان جلوی خنده با صدای بلند را گرفت. باور کنید همان فدراسیونی که سبمل امضای قراردادهای خجالت‌آور است و همان فدراسیونی که یکی از نامیدکننده‌ترین قراردادهای تاریخ فوتبال را با مارک ویلموتس بسته، می‌خواهد روی قراردادهای خارجی باشگاه‌های مختلف نظارت داشته باشد. اگر این نظارت به همان شیوه امضای قرارداد کارلوس کی‌روش باشد، احتمالاً به زودی به پسر خوانده یکی از مربیان خارجی لیگ برتر هم، ۱۱ هزار یورو پاداش پرداخت می‌کنیم! حتی اگر تاج و سگت دیگر بخشی از کادر مدیریتی فدراسیون نباشند، شیوه اداره این نهاد هنوز کاملاً مثل سابق است. فدراسیون با شعار «نمایش بده و کاری نکن» اداره می‌شود. در ست همان‌طور که در دوران ریاست مهدی تاج، برگزاری لیگ به دلیل مانورهای نمایشی آقایان عقب افتاد، حالا فدراسیونی‌هاست «نظارت» بر قرارداد خارجی‌ها در لیگ برتر را به خودشان گرفته‌اند. سوال اینجاست که اگر شما چنین ناظرهای ماهر و مسئولیت‌شناسی هستید، چرا این نظارت را در

اتفاق روز

نجات فوتبال با فرمول آلمانی

عشق برمی‌گردد!

برخلاف اصرار سازمان جهانی بهداشت برای تعطیل ماندن رقابت‌های فوتبال تا چند ماه آینده، شروع تمرین چند تیم بوندس لیگایی نشان می‌دهد که بازگشت این رقابت‌ها در آینده‌ای نزدیک، متحمل خواهد بود. دور تموند یکی از تیم‌هایی است که جلسه‌های تمرینی‌اش را با رعایت کامل پروتکل‌های بهداشتی و حفظ فاصله آغاز کرده است. حتی شروع جلسه‌های تمرینی ارلینگ هالند و هم‌تیمی‌ها، یک خبر هیجان‌انگیز است که نشان می‌دهد باید به تماشای دوباره مسابقه‌های فوتبال، امیدوار باشیم. پس از برگزاری جلسات بین‌نمایندگان باشگاه‌های مختلف آلمانی، ادامه رقابت‌های این فصل بوندس لیگا کاملاً قطعی شده است. حتی

تعیین شده برای پسرش را تغییر داد. او قصد داشت آرات کوچک را به جیتی هدایت کند که بیشتر «دیده شدن» را به دنبال دارد. اینکه علاقه یک پسر بچه به فوتبال از چهار سالگی شکل جدی به خودش بگیرد، اصلاً عجیب نیست اما اینکه یک کودک در چنین سن و سالی، کوهی از عضله داشته باشد و سیکس پکش را به نمایش بگذارد، فاصله زیادی با یک روند «طبیعی» دارد. خیلی از بازیکن‌های فوتبال در سن و سال بسیار پایین، به سرعت این ورزش را رفته‌اند اما آن‌جا به جای عضله‌سازی، لذت بردن از فوتبال و روح تیمی این رشته را درک می‌کنند. در هزار و یک ویدئو که از آرات در فضای مجازی منتشر شده، او هرگز در حال «پاس دادن» دیده نمی‌شود. این پسر همیشه همه را در پیل می‌زند و از همه موانع رد می‌شود اما در فوتبال واقعی اگر چنین کاری انجام بدهد، با لعن و نفرین هم‌تیمی‌ها روبرو خواهد شد!

اینکه یک پسر بچه ۶ سال با چنین سطحی از حواشی روبه‌رو باشد، در نوع خودش حیرت‌انگیز به نظر می‌رسد. نقش اول همه این حواشی، «پدر آرات» است. او در یکی مصاحبه‌های قدیمی، عنوان کرده که حتی قبل از تولد فرزندش چنین تصمیمی برای او گرفته بود. در واقع او پسرش را به یک «عروسک کوکی» تبدیل کرده تا رویای خودش را در او جست‌وجو کند. این وسط حتی احتمال تزریق استروئیدها برای عضلانی شدن این پسر بچه نیز وجود دارد که اگر ثابت شود، یک جرم بزرگ و نابخشودنی به نظر می‌رسد. او همین حالا فرصت بسودن آرات در کنار مادرش را از بین برده و او را با خودش راهی انگلیس کرده است. آن هم در شرایطی که پسرک حداقل «۱۰ سال» با امضای یک قرارداد حرفه‌ای با یک باشگاه فوتبال خارجی فاصله دارد و قبلاً از آن، هر قرارداد غیرقانونی خواهد بود. آرات تا همین جا هم، ماشین پولسازی پدرش بوده است.

دروا به مرحله بالاتر نفرستند. پس از آن، نوبت به چند نمایش شبانه سرشناس در دنیا بود که این پسر را برای لحظاتی روی آنتن ببرند. تا این‌جا، همه چیز برای او به شکل شگفت‌انگیزی رقم خورده بود اما دیگر پیشرفتی حاصل نمی‌شد و آرات، آرام آرام در مسیر فراموشی قرار داشت. در همین نقطه بود که پدر او، ناگهان «فوتبال» را انتخاب کرد و مسیر

معمولی، همه چیز را در مورد این پسر تغییر داد. آرات خیلی زود از یک بچه کم سن و سال معمولی، به یک آپیکون رسانه‌ای تبدیل شد. حالا خیلی‌ها او را می‌شناختند و پدرش با استفاده از این فرصت طلایی، از صفحه پسرش برای نمایش تبلیغات گر تقیمت استفاده می‌کرد. استفاده تبلیغاتی از صفحاتی که برای بچه‌های کوچک ایجاد شده

که این بار همه مسائل را برای امضای قرارداد با سر مربی خارجی در نظر گرفته است اما در عمل، قرارداد ویلموتس حتی بدتر و افشاح‌تر هم شد. فدراسیونی که حتی در صورت فسخ قرارداد یک طرفه از سوی مارک ویلموتس، پذیرفته که حداقل حقوق سه ماه را به او بدهد، با امضای چنین بند گوهر باری چطور می‌تواند از نظارت حرف بزند؟ فدراسیون فوتبال قرار است کلاس‌هایی در جهت آموزش امضای قرارداد برای مدیران باشگاه‌های مختلف برگزار کند. اگر خروجی این کلاس‌ها شبیه امضای دو قرارداد با کی‌روش و ویلموتس باشد، از همین حالا می‌توان پیش‌بینی کرد که این کلاس‌ها، چه تاثیری در فوتبال ایران خواهند داشت. مساله مهم‌تر این است که فدراسیون فوتبال به لحاظ قانونی، هیچ حقی برای نظارت بر قرارداد باشگاه‌ها ندارد. تیم‌هایی مثل استقلال و پرسپولیس توسط وزارت ورزش اداره می‌شوند و طبیعتاً وزارت باید در باره قرارداد‌های امضا شده در این دو باشگاه تصمیم بگیرد، سپاهان یک باشگاه دولتی است و تیم‌هایی مثل تراکتورسازی و شهر خودرو مشهد که به صورت خصوصی اداره می‌شوند، طبیعتاً حق دارند با هر رقم دلخواهی، بازیکن و مربی خارجی جذب کنند و کیفیت خودشان را بالاتر ببرند. فدراسیون به عنوان یک نهاد عمومی، هرگز نمی‌تواند یک مجموعه خصوصی را ملزم به رعایت محدودیت‌های خاصی در امضای قراردادها کند. آنها به لحاظ قانونی، قادر به انجام چنین کاری نیستند. در گذشته نیز، طرح‌هایی مثل «سقف قرارداد» از

استفاده تبلیغاتی از صفحاتی که برای بچه‌های کوچک ایجاد شده، در اروپا نوعی «کودک‌آزاری» به شمار می‌رود. در ایران اما پدر آرات به جای روبه‌رو شدن با واکنش‌های منفی، دائماً تشویق می‌شد

او باید کودکی کند، باید تفریح کند، باید مثل یک بچه عادی وقت بگذراند، گاهی باید غذای ناسالم هم بخورد و همه کارهایی را انجام بدهد که بچه‌های معمولی انجام می‌دهند. هیچ ایرادی هم ندارد که او رویای فوتبال‌بست شدن را دنبال کند اما کاش آقای پدر، بداند که اگر این بچه به هر دلیلی فوتبال‌بست نشود، چه لطمه روحی و روانی وحشتناکی به زندگی او وارد خواهد شد. کاش او در جریان باشد که آدم‌ها، ربات نیستند که «برنامه‌ریزی» شوند و بر اساس برنامه‌های ورودی، به اهداف‌شان برسند.

آینده آرات را باید در دوستانش جست‌وجو کرد. پیام صادقان و امیرحسین مقصدولو، دو استعداد سوخته، دو چهره که توانایی‌های زیادی داشتند اما از حرفه‌ای‌گری لازم برخوردار نبودند. با مرور آن‌چه بر آنها گذشته، به یاد می‌آوریم که استعداد برای یک فوتبال‌بست، چیزی بیشتر از یک «مکمل» نیست. استعداد نمی‌تواند از شما یک فوتبال‌بست بسازد اما می‌تواند شما را به بازیکن بهتری تبدیل کند. بدون سخت‌کوشی، بدون عرق ریختن، بدون سالم زندگی کردن و بدون لذت بردن، هیچ فوتبال‌بست بزرگی ساخته نمی‌شود. پدر آرات هم اگر ذره‌ای به آینده فرزندش اهمیت می‌دهد، باید همین حالا دوربین‌اش را خاموش کند و از این آزار و اذیت در شکل‌نمایی «فداکاری» دست بردارد.

سوی فدراسیون فوتبال به باشگاه‌ها تحمیل شدن اما نه تنها جواب ندادند، بلکه حتی اوضاع را بدتر هم کردند. سقف قرارداد ۲۵۰ میلیون تومانی، در نهایت به «کف قرارداد» در باشگاه‌ها تبدیل شد و یک لطمه اقتصادی به باشگاهداران در فوتبال ایران زد. رییس کمیته تعیین وضعیت بازیکنان در فدراسیون فوتبال، از باشگاه‌های فوتبال خواسته که برای یک «ریاضت اقتصادی» بزرگ آماده شوند. کاش جناب نورشرق توضیح بدهند که چرا خود فدراسیون، چنین ریاضتی را جدی نمی‌گیرد؟ چرا حقوق و مزایای مدیران فدراسیون کاهش پیدا نمی‌کند؟ چرا فدراسیون در چنین شرایطی، به سراغ جذب یک مربی خارجی رفته و حاضر به امضای قرارداد با مربی ایرانی نشده است؟

تجربه ثابت کرده که باشگاه‌ها با وجود همه ضعف‌های بزرگ مدیریتی، در قرارداد بستن به بدی فدراسیون فوتبال نیستند. در واقع اگر قرار است کسی کارگروه برگزار کند، این مدیران باشگاهی هستند که باید برای فدراسیون جلسه بگذارند. چرا که فدراسیون فوتبال خودش نهاد امضای قرارداد‌های فاجعه‌بار است و در همه این سال‌ها، بارها با چنین قرارداد‌هایی، ضرباتی جبران‌ناپذیر به فوتبال ایران وارد آورده است. همین حالا معلوم نیست بدهی‌های این نهاد به خاطر حدود ۲۰ میلیارد تومانی که تا امروز به ویلموتس پرداخت کرده‌اند، چگونه صاف خواهد شد. بهتر است آنها به جای کارگروه گذاشتن برای دیگران، خودشان کمی روی امضای قرارداد کار کنند.

پیچیدگی‌های بسیار زیادی دارد و تلاش ویژه‌ای را می‌طلبد. بازیکنان نیز حالا بیشتر از همیشه باید اصول بهداشت فردی را رعایت کنند و حتی شستشوی لباس‌های ورزشی‌شان را نیز خودشان بر عهده بگیرند تا این بحران سپری شود و همه چیز به شرایط عادی برگردد.

و هنوز می‌توانند این جام را به دست بیاورند. حالا همه نگاه‌ها به طرف فوتبال آلمان است تا بازیکنان این لیگ، تا حدود زیادی آینده فوتبال را مشخص کنند. کافی است نقشه آلمانی‌ها با موفقیت روبه‌رو شود تا همه مسابقات فوتبال در دنیا بدون هیچ مشکلی به زندگی برگردند. باین وجود این اتفاق،

شود. باین سیستم در واقع هر بازیکن در هر هفته، مورد آزمایش قرار خواهد گرفت. علاوه بر این، همه استادبوم‌ها باید قبل از هر مسابقه، تمام اوضاع عفونی شوند تا خطری سلامت بازیکنان، مربیان و خانواده آنها را تهدید نکند. این تصمیم، بدون تردید یک ریسک بزرگ خواهد بود. اگر آلمانی‌ها در این زمینه موفق باشند، به یک الگوی عالی برای همه کشورها تبدیل می‌شوند و اگر حتی یک بازیکن پس از این ماجرا راهی کرونا دچار شود، این طرح در یک قدمی شکست قرار خواهد گرفت.

فوتبال آلمان، یکی از جذاب‌ترین فصل‌های یک دهه اخیرش را قبل از تعطیلی‌ها سپری می‌کرد. هنوز ۹ هفته دیگر به پایان این فصل باقی مانده بود. باین در آخرین روزهای قبل از تعطیلی، توانست از رقبا سبقت بگیرد و با چهار امتیاز اختلاف نسبت به تیم دوم جدول، در بالاترین رده لیگ دیده شود. دور تموند، لایبزیس و حتی گلادباخ، همگی از مدعیان قهرمانی لیگ هستند

تاریخ برگزاری رقابت‌ها نیز معلوم شده و قرار است تیم‌های بوندس لیگا از تاریخ ۲۰ اردیبهشت به مصاف هم بروند. باین روند، بوندس لیگا تبدیل به اولین لیگ مطرح دنیای فوتبال می‌شود که پس از تعطیلی کرونا، تعطیلی را پشت سر می‌گذارد و به زندگی برمی‌گردد. باین حال این توافق هنوز برای عملی شدن، باید مجوزهای لازم را در راد دریافت کند. تصمیم بازگشت از اواخر اردیبهشت، تصمیمی از سوی باشگاه‌های آلمانی است و هنوز دولت و وزارت بهداشت در این کشور، باید تصمیم نهایی را در این مورد بگیرند. این بازی‌ها قرار است در استادبوم‌های خالی برگزار شوند و بر اساس توافق صورت گرفته، نهایتاً باید ۲۰۰ نفر درون استادبوم و اطراف آن حضور پیدا کنند. فوتبال آلمان برای عملی کردن چنین تصمیمی، در درجه اول به تست‌های متعدد کرونا نیاز دارد. پیش‌بینی می‌شود که برای این بازگشت، باید حداقل ۲۰ هزار کیت تشخیص به فوتبال آلمان اختصاص داده